

กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij
Circulation: 145,530
Ad Rate: 1,500

Section: วันอาทิตย์/วรรณกรรม

วันที่: อาทิตย์ 8 กรกฎาคม 2555

ปีที่: 25

ฉบับที่: 8690

หน้า: 12(บนซ้าย), 9

Col.Inch: 132

Ad Value: 198,000

PRValue (x3): 594,000

ศิลปิน: ลีลี

คอลัมน์: เบื้องหลังโต๊ะ บก.: 'กاکะเยี่ย' ถ้าคุณอยากมีหนังสือเป็นของตัวเองสักเล่ม...จงเดินเข้ามา

เบื้องหลังโต๊ะ: บก.

'กاکะเยี่ย'

9

อยากมีหนังสือเป็นของตัวเอง
สักเล่ม...จงเดินเข้ามา

'กักะเยี่ย'

ถ้าคุณอยากมีหนังสือเป็นของตัวเองสักเล่ม...จงเดินเข้ามา

เบื้องหลัง โต๊ะ: บก.

เบญจ รัชชสิรินทร์

ในภาคอีสานมีกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง ที่ ชะมักเขม้นและตั้งหน้าตั้งตาผลิตหนังสือ พร้อมกับมีหนังสือออกมาให้หนอนหนังสือ ได้เลือกเสพ เลือกอ่านมากมาย ผลงานหลายเล่ม เป็นของคนในกลุ่มของเขาเอง แต่หลายเล่มที่เป็น ของนักเขียนทั้งมีชื่อเสียงและกำลังจะมีชื่อเสียง โดยพวกเขาในนาม "กักะเยี่ย" สำนักพิมพ์ บรรจง ถอดใจ ช่วยเหลือ ผลักดัน ประดับประดา และทำให้ต้นฉบับที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ หรือ หน้ากระดาษของนักอยากเขียนหลายคน ออกมา

เป็นหนังสือเล่มสวยงาม

และในวันนี้ ชื่อของสำนักพิมพ์เล็กๆ แห่งนี้ ที่เกิดจากความฝัน ความหวัง ของหนุ่มๆ ในรั้ว มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ เป็นที่รู้จักไปทั่วเมืองไทย วันนี้จะพาไปรู้จักกับ พวกเขา

ทำไมถึงตั้งชื่อ "กักะเยี่ย" สำนักพิมพ์?

ต้องบอกก่อนว่า กักะเยี่ย คือ เครื่องสำหรับ วางหนังสือโบราณ อาจบอกได้ว่ากักะเยี่ย ก็คือ โต๊ะสำหรับวางโบราณนั่นเอง และด้วยกักะเยี่ย เป็นคำไทยโบราณ ทั้งความหมายก็ชัดเจน เสมือน รากเหง้าหรือรากฐานอันสำคัญ กักะเยี่ยตาม ความหมายของเราจึงหมายถึงฐานรองรับความรู้ อันหมายถึงความจริง และฐานรองรับจินตนาการ

อันหมายถึงความจริงแปลง หรือความฝันนั่นเอง กักะเยี่ยจึงเป็นเสมือนตัวแทนของอดีตและ ปัจจุบันที่วนว่ายอยู่ในความรับรู้ของมนุษย์ผ่าน ถ้อยคำล้าสมัยสู่การจารจดลงบนโบราณก่อน จะวิวัฒนาการกลายเป็นแปลงกระดาษในเวลา ต่อมา เพื่อที่จะเติบโตและเจริญงอกงามต่อไป อย่างไม่มีวันสิ้นสุด

กักะเยี่ยสำนักพิมพ์ เกิดขึ้นครั้งแรกจาก สมาชิกในกลุ่มคนหนึ่งคือ บรรจง บุรินประ โคน เกิดจากสมัยเรียนอยู่มหาวิทยาลัยประมาณปี 3 ปี 4 (2546-2547) มีความใฝ่ฝันที่อยากจะมี สำนักพิมพ์เป็นของตัวเอง และตัวเองก็รัก ในการทำหนังสือมาตั้งแต่เรียนอยู่ปีหนึ่งแล้ว โดยเฉพาะหนังสือทำมือ จึงคิดว่าการจะตั้ง สำนักพิมพ์เล็กๆ คงไม่เหลือปากว่าแรงอะไร

แม้จะดูเหมือนว่าเป็นฝันลมๆ แล้งๆ แต่ดูเหมือนว่ากาะเกียสำนักพิมพ์จะเดินไปด้วยดีจนมีเพื่อนๆ ที่หลายคนพูดแซวอยู่บ่อยๆ บ้างว่า ร่ำรวยแล้วใช้ใหม่ มีสำนักพิมพ์เป็นของตัวเอง แต่ด้วยมิตรภาพและความเข้าใจในหัวอกคนชอบพอกับงานศิลปะอย่างไม่มีขอบเขตตัวกัน จึงมีหลายคนสนใจติดต่อให้ช่วยทำหนังสือให้ประมาณห้าเล่มเดียวเพื่อเก็บไว้บูชา เก็บไว้ดูต่างหน้าบ้าง แต่โดยรวมแล้วก็ไม่ได้มีอะไรมากแค่มิตรภาพมีให้กันจนเกิดเป็นวัฒนธรรมกาะเกียขึ้นมา (KAKAYIA CULTURE) คือหลายคนเริ่มเข้าใจในวิถีทางของกาะเกียมากขึ้น มิตรภาพเริ่มเป่งบานเป็นวงกว้าง อวุลกลืนเป็นที่รู้จักกันในวงกว้าง ใครอยากมีหนังสือเป็นของตัวเองสักเล่ม เพียงเดินเข้ามาคุยกันแลกเปลี่ยนกันในเรื่องราวที่อยากเล่าสู่กันฟัง ด้วยเชื่อว่าศิลปะก็คือวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง

พอต่อมหลังจากพบปะกันบ่อยขึ้น ก็เกิดโอเคเดียวว่าเราน่าจะทำสำนักพิมพ์กันจริงๆ จังๆ ขึ้นมา เพื่อเป็นที่พักผ่อนทางกายและความรู้สึกนึกคิด เป็นที่แลกเปลี่ยนวิธีการใช้ชีวิต บอกเล่าจินตนาการที่ติดอกติดใจกันหลังจากนั้นไม่นาน (2554) กาะเกียสำนักพิมพ์ จึงก่อเกิดรูปร่าง และขยับจากสำนักพิมพ์ส่วนตัวเป็นสำนักพิมพ์ส่วนรวม แรกๆ ก็คุยกันอยู่ว่าอยากจะทำอะไรกัน สำนักพิมพ์กันใหม่ แต่หลังจากปรึกษาหารือกันในกลุ่ม ทุกคนต่างเห็นพ้องต้องกันว่าใช้กาะเกียสำนักพิมพ์ นั้นแหละเหมาะที่สุด เพราะมีที่ไปและที่มาคล้ายจะบอกเป็นนัยกับคนอื่นได้ว่ากาะเกียสำนักพิมพ์นั้นมิใช่แค่แก้วชดเชย เพราะเกิดจากการเพาะกล้าด้วยเมล็ดมาตั้งแต่ต้น ไม่ใช่การซำกิ่ง ตอนกิ่งหรือตัดตาอย่างไม่รู้จักรากเหง้าต้นตอแต่อย่างใด ต้นไม้จะหยดยืนต้นทานดินน้ำลมฟ้าได้ก็ด้วยมีรากแก้วยึดพยุงไว้ได้อย่างกล้าแกร่ง กาะเกีย

สำนักพิมพ์ถือได้ว่ามีเรามีรากแก้วนะ ไม่ใช่รากฝอยธรรมดาๆ กาะเกียสำนักพิมพ์จึงเกิดขึ้นนับแต่นั้น

● มีคนร่วมก่อตั้งกี่คน?

กาะเกียสำนักพิมพ์ เป็นการรวมตัวกันของกลุ่มผู้ใช้แรงงานศิลปะกลุ่มเล็กๆ ที่แทบจะหายใจเข้าออกเป็นศิลปะ สมาชิกร่วมทางฝันจึงประกอบไปด้วยกลุ่มคนที่รักชอบพอกับงานศิลปะเสียส่วนใหญ่ โดยมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบคร่าวๆ ดังนี้ **พนัส ปรีวาสนา** บรรณาธิการฝ่ายบริหาร, **ปรีชา ศรีบุญเศษ** บรรณาธิการบริหาร, **บรรจง บูรินประโคน** บรรณาธิการ, **เด่นชัย วินทะไชย** กราฟิกดีไซน์, **เอกสิทธิ์ ชัยราช** กราฟิกดีไซน์, **วิสุทธิ์ พุฒมา** ช่างภาพ, **ชณัฐ วิวัฒน์พระ** ช่างภาพ, **อภิชาติ จันนาเวช** พิสูจน์อักษร และ **มิ่งมนัสซาน จังหาร** พิสูจน์อักษร

● เป้าหมายการตั้งสำนักพิมพ์?

เกิดจากการรักชอบเกี่ยวกับงานศิลปะไม่ว่าจะเป็นหนังสือ บทเพลง ภาพยนตร์ รูปภาพ ระบาย ฯลฯ แต่ด้วยเป็นกลุ่มคนที่ชอบหนังสือ รัก หลงใหล คลั่งใคล้ในการทำหนังสือ (ขุมขุมคนบ้าหนังสือ) การตั้งสำนักพิมพ์จึงเป็นทางออกสำคัญ เพื่อที่จะได้ทำงานร่วมกันในหมู่ที่ชื่นชอบในงานศิลปะร่วมกัน เป็นที่จับก้าแพเสวนาแลกเปลี่ยนวิสัยทัศน์กัน อาทิ ที่บ้านพ่อสูบสระได้ ปลาเยอะไหม มีปลาอะไรบ้าง ปลาใหญ่ก็ตัว ปลาเล็กก็ตัว ฯลฯ ตรวจสอบลมหายใจทางการอ่านการเขียนกัน

อีกอย่างอยากให้กาะเกียสำนักพิมพ์ เป็นเสมือนสถานที่เพาะบ่มความฝันสำหรับบุคคลที่มีฝัน และอยากสร้างความฝันของตัวเองให้เป็นจริงขึ้นมา โดยเฉพาะคนที่เขียนหนังสือที่อยากจะมีหนังสือเป็นของตัวเอง

● ถึงวันนี้ผลิตผลงานออกมากี่เล่มแล้ว?

รวมๆ แล้ว น่าจะประมาณ 50 เล่ม หรืออาจมากกว่านั้นไม่แน่ใจ เพราะหนังสือที่ออกจากกาะเกียสำนักพิมพ์นั้น ส่วนมากแล้วจะเป็นการผลิตออกมาในรูปแบบพรีนต้ออนดีมานด์ (print on demand) คือ ตามจำนวนที่ต้องการ ตามความฝันของแต่ละคน หนึ่งผลงานที่ออกมาจึง

ยังจำกัดอยู่ในวงแคบๆ

● แล้วนักเขียนกลุ่มใดที่มาให้ทำหนังสือ?

โดยส่วนใหญ่แล้วก็จะเพื่อนพ้องน้องพี่หรือครูบาอาจารย์ที่รู้จักกันเสียส่วนใหญ่ โดยเฉพาะน้องๆ พี่ๆ นักเขียนในโซนอีสาน และของคนในกลุ่มเราด้วย มีบ้างที่รู้จักและติดต่อผ่านคนที่เคยมาทำกับเรา กาะเกียสำนักพิมพ์นั้นถือว่าเป็นสำนักพิมพ์ขนาดเล็ก ทำกันอยู่ในวงแคบ ยังไม่ได้มองไกลไปถึงการทำธุรกิจหนังสืออย่างเต็มตัว กลุ่มคนที่มาให้ทำให้โดยส่วนใหญ่แล้วก็จะเข้าใจในระบบการทำงานของพวกเขา เราใช้ความรักนำพา ทรัพยากรนำทาง หนทางข้างหน้าจะเป็นอย่างไรเราก็ไม่รู้ แต่ที่เรารู้ก็คือเรากำลัง

ทำงานศิลปะกันนะ

เรามีความสุขกับสิ่งที่เราทำตรงนี้ เรายังซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของเรา ถึงแม้ว่าไอบางความถูกต้องมันอาจจะกำลังล้อเล่นกับพวกเราอยู่ แต่ถ้าเราหลบได้ หรือนำมาปรับใช้เป็นตัวอย่าง เป็นกรณีศึกษาได้ นั่นเป็นสิ่งสำคัญ แต่สิ่งหนึ่งที่พวกเรา ๕ วันนี้ ขณะนี้ เวลานี้

ว่าเรากำลังทำอะไรกันอยู่ก็คือความรู้สึกอารมณ์การรับรู้ที่ว่า ร้อนนะ หนาวนะ เย็นนะ เจ็บนะ สบายนะ เบี้ยวไป เปรี๊ยะไป แผลมไป ทหวานเกิน ฯลฯ

บางที่อารมณ์พวกนี้อาจไม่ใช่อารมณ์ที่ถูกต้องทั้งหมด แต่ก็เป็นวิถีชีวิตที่ไม่ได้มันเป็นอารมณ์ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ สรปก็คือหากเรารู้สึกได้รู้สึกเป็น และยังคงซื่อสัตย์ต่อความรู้สึกของเราอยู่เมื่อเราเข้าใจตัวเองได้แล้ว คนอื่นเขาก็จะเข้าใจเขาได้เหมือนกัน

● ในกระบวนการจัดการเราทำอะไรบ้าง ใครช่วยทำอะไร หน้าที่ใด?

อันดับแรกเลยก็คือ เมื่อเราได้ต้นฉบับมาแล้ว เรายังจะนำมาปรึกษาหารือกันเป็นขั้นตอน โดยดูกันว่าเนื้อหาเป็นอย่างไร เป็นงานเขียนประเภทไหน สายคำหรือสายขาว พอได้ข้อมูลคร่าวๆ มาแล้วเราก็จะแบ่งหน้าที่กันทำ

โดยหน้าที่หลักๆ ก็จะมีการบรรณาธิการเล่ม ฝ่ายอาร์ตเวิร์คฝ่ายพิสูจน์อักษร ซึ่งทั้งสามส่วนนี้ถือว่าสำคัญมาก และเราก็จะแบ่งหน้าที่ที่หมุนเวียนกันไปตามความเหมาะสม ยกตัวอย่างหนังสือสาย - แสงอุษา ของ อภิชาติ จันนาเวช ซึ่งเป็นนักเขียนในกลุ่มของเราเอง

ขั้นแรกหลังได้ต้นฉบับมาแล้ว เราก็ถ่ายเอกสารงานออกมาก่อนจะส่งให้สมาชิกในกลุ่มได้อ่าน เพื่อที่จะได้รู้ว่า มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ซึ่งตรงนี้ก็ถือว่าสำคัญมาก เพราะทุกคนในกลุ่มจะต้องรู้งานที่ตัวเองทำนั้นเป็นงานอะไร อย่างน้อยก็เพื่อเป็นการพาจินตนาการของตัวเองไปออกกำลังบ้าง ก่อนจะมาปรึกษาหารือกันอีกทีในเวลาต่อมา พอถึงระยะเวลานัดหมายแล้วเราก็จะมาคุยกันถึงเล่ม สาย - แสงอุษา ของ อภิชาติ จันนาเวชว่าเป็นงานอะไร ยังไง ประมาณไหน ก่อนจะสรรหา บรรณาธิการที่หน่วยก้านพอพิดพอเหวี่ยงกับงานเล่มนี้ได้ และหากอ่านค่าแล้วมองเป็นภาพได้เพื่อมาช่วยกันแต่งแต้มให้ออกมาภาพประกอบ

หลังจากนั้นก็หาคนพิสูจน์อักษร ตาเหยี่ยวสักสองคนเพื่อช่วยกันอ่าน พิจารณาการแต่งกายของคำว่ามีผิดถูกจารีตอย่างไร ก่อนจะมาถึงมือหมอศิลป์กรรม (คนทำอาร์ตเวิร์ค) จะเพิ่มลด ตัด ต่อยส่วน ก็ตามความแข็งแรง ของจินตนาการหมอขั้นตอนนี้ถือว่าให้อิสระภาพทางความคิดเต็มที่

พอพ้นจากมือหอมแล้ว เราก็จะได้หนังสือทดลองมาหนึ่งเล่ม ก่อนจะนัดคุยกันอีกครั้งเพื่อหาข้อสรุปและดำเนินการต่อไป และเมื่อทุกคนเห็นพ้องต้องแล้วก็จัดการพิมพ์ในลำดับต่อไป

● รายได้เอาไปทำอะไร?

ส่วนใหญ่นำมาใช้เป็นทุนในการหมุนเวียนเพื่อผลิตหนังสือเล่มต่อไป

● วางเส้นทางอนาคตของ กากะเยี้ย ไว้อย่างไร ?

เป็นสำนักพิมพ์ที่พร้อมจะผลิตงานออกสู่ตลาดหนังสือทั่วประเทศ และรับพิจารณาต้นฉบับเพื่อที่จะจัดพิมพ์ในนามของกากะเยี้ยสำนักพิมพ์ ออกเผยแพร่ความรู้ ความรู้สึกของนักเขียนเพื่อออกสู่สายตาของนักอ่าน ผู้สนใจ ต่อไป

● มองแนวโน้มการทำหนังสือในอีสานตอนนี้เป็นอย่างไร?

คิดว่าน่าจะดีกว่านี้เพราะมีความตั้งใจร่วมกันว่าจะสร้างกากะเยี้ยสำนักพิมพ์ให้เป็นสำนักพิมพ์ที่มีคุณภาพสำนักพิมพ์หนึ่งในภาคอีสานสามารถผลิตงานออกสู่สายตาของคนภายนอกได้อ่าน และเป็นที่บริการสำหรับผู้สนใจรักขอบในงานศิลปะ โดยเฉพาะงานหนังสือ อันจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติต่อไปตามเป้าประสงค์ของเรา

● อยากบอกอะไรกับคนเขียนและคนอ่าน ?

กากะเยี้ยสำนักพิมพ์ ในฐานะกลุ่มคนทำหนังสือกลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่ง อยากบอกว่า **"หนังสือไม่เคยทำให้ใครเสียคน"** ก็เป็นจริงอย่างที่ รงค์ วงษ์สวรรค์ บอกไว้ หนังสือไม่สามารถเลือกคนที่อ่านได้ คนจึงต้องเลือกหนังสือเพื่อจะอ่าน ความรู้เกิดจากการอ่าน ความรู้เติบโตเองไม่ได้ การจะเลี้ยงดูความรู้และความฝันนั้นมีหลายวิธี แต่มีวิธีหนึ่งที่ยั่งยืนมาก ก็คือ การอ่านหนังสือ ฉะนั้นคู่มือการเลี้ยงดูความรู้และความฝันที่ดีที่สุดก็คือหนังสือนั่นเอง

กากะเยี้ยสำนักพิมพ์เชื่อว่าทุกคนล้วนมีความฝัน กากะเยี้ยสำนักพิมพ์จึงขอเป็นกำลังใจให้ฝันของทุกคนเป็นจริง เพราะเราเชื่อว่าความฝันไม่เคยที่จะแก่เกินแกง

.....
และนี่คือคำให้การของพวกเขา ชาวสำนักพิมพ์ กากะเยี้ย ที่รอคอยต้นฉบับสำหรับคนที่อยากมีหนังสือเป็นของตนเองติดต่อพวกเขาได้ที่หน้าเฟซบุ๊ก กากะเยี้ย สำนักพิมพ์...๕